U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **E. P.,** proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 3. 2012, č. j. 16 Ad 27/2011 – 38,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Plzni shora označeným rozsudkem zrušil rozhodnutí žalované ze dne 22. 12. 2010, č. j. X [jímž byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 27. 7. 2010, č. j. X, kterým byl žalobci od 14. 12. 2004 přiznán starobní důchod podle § 29 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, s přihlédnutím k článkům 46 odst. 1 Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a počínaje 1. 5. 2010 i s přihlédnutím k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009] a dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku Krajského soudu v Plzni podala žalovaná (dále též „stěžovatelka") včas blanketní kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), v níž uvedla, že ji po obdržení správního spisu od Krajského soudu v Plzni ve lhůtě 30 dnů podrobně zdůvodní. Stěžovatelka dále požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti s odůvodněním, že zruší-li Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu, jímž bylo rozhodnutí stěžovatelky zrušeno, dostane se věc do stadia nového posouzení žaloby. Krajský soud, který je vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu, může pak rozhodnout opačně, což by mělo za následek, že původní zrušené rozhodnutí stěžovatelky „obživne". Důsledkem nového rozhodnutí krajského soudu by již ovšem nebylo zrušení rozhodnutí vydaného v mezidobí k realizaci původního rozsudku Krajského soudu. Nastala by tak situace, kdy by vedle sebe existovala dvě opačná rozhodnutí o téže věci.

Dříve než mohl zdejší soud o kasační stížnosti rozhodnout, stěžovatelka ji vzala zpět podáním ze dne 17. 7. 2012, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 20. 7. 2012.

Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Poněvadž projev vůle stěžovatelky, jímž jednoznačně došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti, že jím stěžovatelka zamýšlí ukončit řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, Nejvyšší správní soud usnesením v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. řízení zastavil.

Za této procesní situace již Nejvyšší správní soud nerozhodoval o žádosti stěžovatelky o o odkladný účinek kasační stížnosti. Dospěl totiž k závěru, že o ní není třeba rozhodovat, jelikož při rozhodnutí o samotné kasační stížnosti je rozhodnutí o odkladném účinku nadbytečné, neboť obecně může přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přinést ochranu jen do doby rozhodnutí o této stížnosti.

O náhradě nákladů řízení bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. srpna 2012

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu